04/04/2019

“Ο πλούτος της πενίας είναι ένα εντελώς άγνωστο κεφάλαιο σε πολλούς”

/ Αγιορείτικα

Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†)

Είναι μεγάλο λάθος να έχει καταντήσει η Εκκλησία παράρτημα του υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας, φιλανθρωπικό σωματείο. Σε τούτο συντείνουν και οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας, των οποίων το έργο διαφημίζεται εύκολα σε πόσες μερίδες φαγητό μοιράζουν καθημερινώς στους φτωχούς.

Δεν τηρείται η ευαγγελική μυστικότητα της φιλανθρωπίας. Δεν λέμε, ότι στα έργα της Εκκλησίας δεν είναι και η φιλανθρωπία, την οποία και άλλοι μπορούν να προσφέρουν, αλλά η Εκκλησία δίνει αυτό που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει: βαθύ νόημα ζωής, αφοβία θανάτου, υπομονή στις θλίψεις, λύτρωση και σωτηρία.

Μερικοί αναγνωρίζουν μόνο το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας. Ελπίζω, όχι και ρασοφόροι. Δεν λέω, ότι δεν υπάρχει μεγάλη ανάγκη σήμερα, αλλά ο κόσμος δεν

παύει να διψά για αλήθεια και παραμυθία. Αφέθηκε η αγία τράπεζα και δόθηκε μεγαλύτερη σημασία στα συσσίτια. Η αξία μιας μητροπόλεως μετριέται με το πόσα πιάτα δίνει καθημερινά. Κάποιοι, θεωρούν μοναδικό έργο της Εκκλησίας αυτό. Άλλοι πάλι, λέγουν, ότι θα πρέπει να το διακόψει, για να επαναστατήσουν οι φτωχοί κατά του κράτους.

Την κρίσιμη αυτή ώρα, εκπρόσωποι της Εκκλησίας ανοίγουν διάλογο με την Αριστερά. Δεν θα πρέπει να φοβάται κανείς τον διάλογο. Θα πρέπει όμως, νομίζουμε, να υπάρχει σεβασμός, εκτίμηση και σύνεση. Δεν μπορεί η Εκκλησία να εξομοιώνεται με ένα κόμμα. Δεν μπορεί ένα κόμμα, με γνωστή ιστορία, να κάνει μαθήματα στην Εκκλησία, να της λέει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνει. Δεν μπορεί λευκανθέντες ιεράρχες να υπακούν νεαρούς αριστερούς. Αύριο να γίνει συνέδριο και με τη Δεξιά.

Αισθανόμεθα μειονεκτικά απέναντι στους θεωρούμενους και λεγόμενους προοδευτικούς; Εξισώνουμε την ύλη με το πνεύμα; Λησμονάμε την ιστορία; Πάσχουμε να λεγόμαστε προοδευτικοί; Συνεργαζόμαστε με εκείνους που εργάζονται συστηματικά στην αποχριστιανοποίηση της πατρίδος μας; Να χωρισθεί βίαια και άμεσα το κράτος από την Εκκλησία; Να γίνει καθαρά θρησκειολογικό το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία; Να μισθοδοτούνται οι κληρικοί μας από φόρους των πιστών; Συνεργασία μετά εκκλησιομάχων έχει νόημα;

Δεν γνωρίζω πόσο ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι είναι οι καθηγητές θεολόγοι που διοργάνωσαν το συνέδριο. Πολλοί πάντως, διερωτήθηκαν και αντέδρασαν. Δεν ήταν καιρός για κάτι τέτοιο. Ας ενισχύσουμε τον ταλαιπωρημένο λαό. Μπορεί να εκφράσαμε ένα διαφορετικό λογισμό για την εκκλησιαστική φιλανθρωπία, αλλά αυτό δεν σημαίνει καθόλου ότι δεν πρέπει να συνεχισθεί. Ο δε διάλογος χριστιανισμού και Αριστεράς δεν γνωρίζουμε αν ήταν απαραίτητος τώρα. Μπορεί ο καθένας να ψηφίζει ό,τι θέλει, αλλά δεν επιτρέπεται να το ωραιοποιεί και να το βαφτίζει ό,τι θέλει.

Έχουμε ξαναπεί, πως η παρούσα σοβαρή κρίση ήταν μία σημαντική ευκαιρία να πλησιάσει πιο πολύ τον λαό η Εκκλησία μας. Όχι μόνο με ένα ξαναζεσταμένο πιάτο φαΐ και δύο ευρώ από το φιλόπτωχο ταμείο, αλλά με ένα χάδι, ένα χαμόγελο, ένα λόγο παραμυθίας κι ελπίδος. Λόγο για τον πλούτο της πενίας, τη χάρη της εγκράτειας, τη δύναμη της δοκιμασίας και της διέξοδης θλίψης. Λόγο για ένα Θεό παιδαγωγό και όχι τιμωρό, πατέρα και ιατρό και όχι εκδικητή. Για Χριστιανό λιτό, απλό, σεμνό, με εμπιστοσύνη και ελπίδα. Ο πλούτος της πενίας είναι ένα εντελώς άγνωστο κεφάλαιο σε πολλούς.

Πηγή: ***http://www.makthes.gr/news/opinions/100451/***